

Luokat Ja Luokkataistelu

Kokoillut Pauku

OSA II

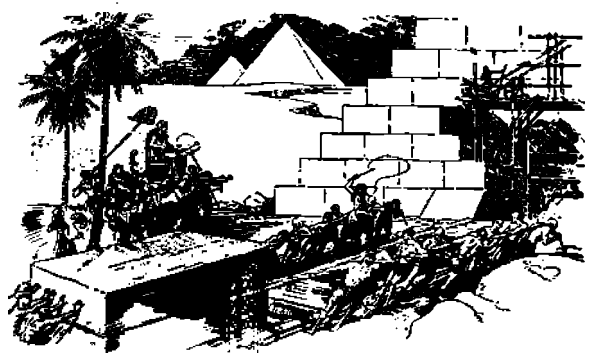
TYÖVAENLIIKKEEN ILMESTYMINEN HISTORIAN NÄYTTÄMÖLLE

EDELLISESSÄ osassa tarkastimme miten yhteiskunnalliset luokat ovat syntyneet ja kehittyneet eri muotoihin yhteiskunnallisen talouden rakenteen mukaisesti ja miten yhteiskunnallisen luokkajaon tultua pysyväiseksi ja kehityttyä sen nykyiselle asteelleen, jossa vakiintuneina ilmiöinä ovat yhä kasvava mitään omistamaton teollisuuspalkkatyöväen luokka ja yhä pitemmälle yhteiskunnallista omistusta käsiinsä keskittävä suurkapitalistien luokka, nämä kaksi luokkaa muodostaen luokkajaon historiallisen kehityksen viimeisimmän asteen. Tarkastelemme tässä osassa palkkatyöväen liikettä, miten se on alkanut, saanut nykyisen vallankumouksellisen luonteensa ja miksi se kehittyy.

KUN KAPITALISTINEN tuotanto aikojen kuluessa laski itsellensä vakavan pohjan ja laajentuessaan alkoi tarvita ja käyttää yhä suurempia ja suurempia työläisjoukkoja, joutui se täten kokoamaan ennenkuulumattomat määrät yksiin keskuksiin työskentelemään tavaroitten valmistuksessa ja niiden markkinoille välityksessä. Tuotannollisista syistä johtuneena oli nyt kohotettava ihmisten henkistä tasoa yleensä, rakennettava kouluja, kasvatustaitoksia ja muita sivistysvälineitä. Täten alkoi palkkatyöväestö herätä luokkatietoisuuteen. Näitä edellytyksiä ei ollut aikaisemmilla työtätekevien ja riistettyjen pyrkimyksillä, koska vasta kapitalistinen tuotanto pystyi ne luomaan. Tästä syystä ei aikaisemmilla työtätekevillä aineksilla voinut myöskään olla siinä merkityksessä vallankumouksellisia liikkeitä eikä järjestöjä, koska niillä ei ollut edellytyksiä.

Orjien Ja Talonpoikien Järjestyminen

Niinpä esim. vanhanajan orjat voivat järjestyä vain pienessä määrin, verrattuna nykyaikaisiin miljoonia käsittäviin työväen järjestöihin, koska orjatalous ei voinut kehittää suurtuotannollisia yrityksiä, joiden jatkuva kehitys olisi ollut mahdollista. Roomassa kyllä syntyi useita latifundioita, joissa raatoi tuhansiakin orjia, mutta tämänlainen tuotanto kävi liian suurilla kustannuksilla kysyväksi, orjat kuuluivat liian nopeasti, yksinkertaisesti sanon ja uusia oli vaikea hankkia, joista

... orjat kuuluivat nopeasti ...

syistä omistajat sitten luopuivatkin näistä, jakaen tilansa joko entisille orjilleen, synnyttäen täten n. k. orjasiirtoloita, tai palstoittaen tiloja henkiorjille ja jonkinlaisille puolivapaille vuokraviljelijöille. Mutta pientuotanto suuromistajienkin tiloilla edellytti yhteistyötä vain vähäisille ryhmille. Työ suoritettiin käsityövälineillä, joka vaikutti yksilöllisesti, pakottaen itsenäiseen ahertamiseen kuokalla, lapioilla, vasaralla, sirpillä, auralla tai muilla sellaisilla ja tehtiin työ ei joukoissa, vaan pikemminkin erillään. On luonnollista, että järjestyminen ei tällaisissa oloissa voinut olla kuin vähäistä, työläiset eivät siirtyilleet isännältä toiselle, kylästä kylään, eikä kaupungista toiseen ja kun muitakaan yleisemmin kehittyneitä tiedon ja asainvaihtoyhteyskeinoja ei ollut, ei laajemmasta järjestymisestä voinut tulla kysymystä. Näin vaikka historia toteaa, että vaikka joskus yli maakuntien ja valtioiden tapahtui miljoonien orjien yhtäaikai-

nen kapinaan nousu, eivät he voineet siitä huolimatta luoda yhtenäistä ja vakituista järjestöä, joka olisi jatkuvasti kasvanut matkassa.

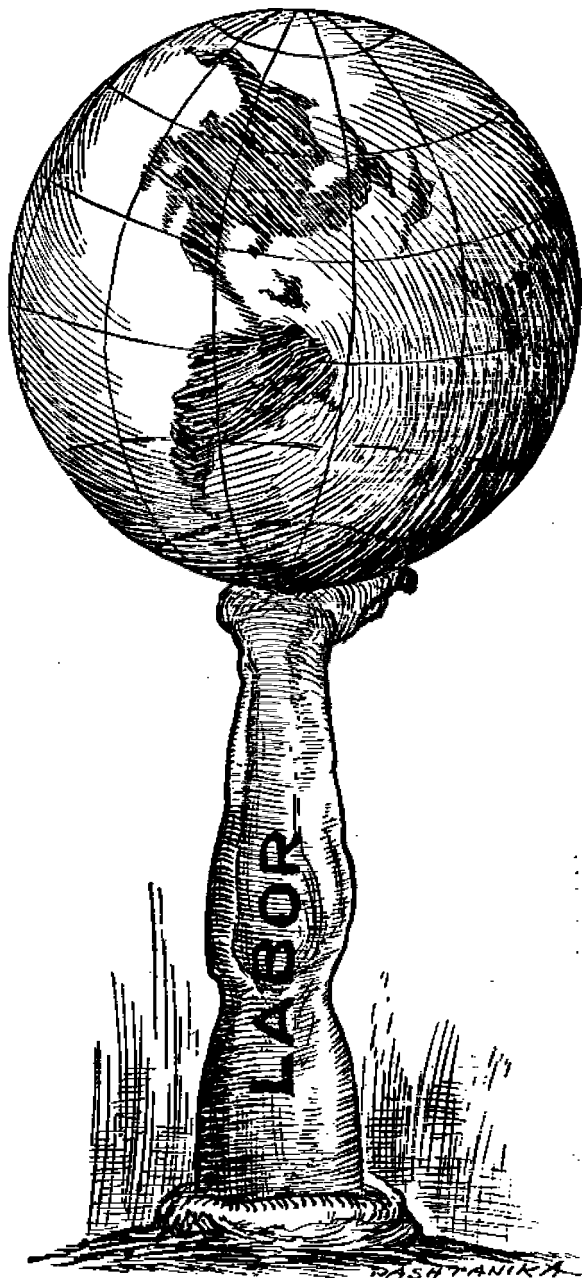
Mitä taas tulee keskiajan talollisiin, ei heillä ollut vakituisen järjestön perustaja kehittynyt tuotannollisen kehityksen miseen nähden sitäkään mahdollisuutta kuin orjilla. Yksityiset talonpojat, torpparit ja mökkiläiset, joilta heimokommunismi oli hävinnyt, hajaannutti heidät yksityistalouksiin. Yhteistoimintaa saattoi syntyä vain alustalaisveroja kartanolla suorittaessa, käräjillä, tai kirkolla saatettiin toisensa tavata, mutta kauempana korvissa uurastavat raivaajat tapasivat näissäkin paikoin harvoin toisiansa. Se yhteinen sorto, joka aateliston ja läänitys-herrojen taholta heitä painoi, voi synnyttää kapinahenkeä, mutta ei järjestymisperusteita ja niin nähdäänkin talonpoikaikapinain päättyneen enimmäkseen siihen lähteneiden tappiolla ja pettymyksillä.

Palkkatyöläisten Järjestyminen

Toisenlaiseksi alkoi tilanne järjestymiselle kehittyä heti pienporvarillisen käsityöläistalouden mukana. Aluksi siinäkin, kuten oli luonnollista, ei laajempi järjestyminen tullut kysymykseen, sillä mestari työskenteli parin kolmen kisällinsä kanssa, tuotanto ollen perin alkuperäistä. Verstasteollisuuden kehittyessä alkoi jo nouseva kapitalismi ilmaista itsensä. Patruuna itse valvoi kymmeniä, jopa satoja työläisiä käsittävien joukkojen toimintaa valmistuttaessaan tavaroita laajempia markkinoita varten. Tästä verstaskapitalismista kehitytään nykyaikaiseen teollisuuskapitalismiin, jolloin tuotantolaitokset käsittävät jo tuhansia, jopa kymmeniä tuhansia palkkalaisia, palkattuja työnjohtajia, ekspertejä ja valvoja, joiden alaisina armeijan järjestystä muistuttavassa tahdissa työskennellään yhteisesti, eikä enään yksilöllisesti. Työläinen tuskin tietää kaikkina aikoina mitä osaa jostakin erikoisesta koneesta hän valmistaa tai mitä murto-osaa tuosta pienestä koneen osasta. Hän tekee vain määrätyn tehtävän ja näiden yhteissumma muodostaa tuotteen. Tuotantolaitosten omistus on kehit-

tynyt osakeyhtiö- ja trustipohjalle, samat yhtiöt riistäen työläisiä jo joka puolella maapalloa.

Täten kapitalistinen tuotanto kehittyyssä yhä suurempaa keskittyneisyyttä kohden, yhdistäen työläisryhmiä kautta maailman aina kiinteämpään yhteistyö-

hön. Yhteiskunnallinen työnjako, että yksi yhtiö tuottaisi määrättyä tuotetta, vähitellen katoaa ja tuotannollinen intergationi, yhteen sulautuminen, tapahtuu rinnan omistuksellisen keskittymisen kanssa.

Autoyhtiöllä on kumiplantaaseja, kenkä-trustilla karjafarmeja, rautatieyhtiöllä hii-
likaivantoja, metsiä y. m. Täten on ka-
pitalismin pakko hyljätä kaikki valinta-
menetelmät yliarvoa luomaan palkkaa-
miensa työläisten hankinnassa ja kerättä-
vä tuotantolaitoksiin työläisiä kaikilta
maailman kulmilta rotuun, kansallisuus-
teen ja uskontoon katsomatta ja täten siis
samalla kasvattaen riistettäviensä järjes-
täytymiselle yhtenäistä ja vankkaa perus-
taa hävittämällä heistä entisaikoina val-
linneet eroavaisuudet. Näin esim. Law-
rencessa, Mass. käydyn kuuluisan kuto-
motyöläisten taistelun aikana todettiin
siellä yhdellä teollisuusalalla työskennel-
leen yli 20 tuhatta palkkalaista kaikkiaan
37:stä eri kansallisuudesta, jotka puhui-
vat yli neljääkymmentä kieltä ja kielimur-
retta. Näistä seikoista huolimatta ja tuon
erilaisuuden yhdessäolon nuoruudesta hu-
olimatta astuivat nämä työläiset yhtenäis-
esti taisteluun samojen vaatimusten voit-
tamiseksi.

Kapitalismin on pakko edelleen kehiti-
tyäkseen kulkea tätä suuntaa yhä eteen-
päin, koota yhä suurempia työläisjoukko-

ja yhteen samanlaisten painostusten, kär-
simysten toivojen ja pyrkimysten alaisek-
si ja siten se saa tuntea oman työnsä he-
delmät olemuksessaan. Palkkatyöläisten
luokkataistelu ja sen päämäärä, luokaton
yhteiskunta, on kapitalismin lapsi, sinnyt,
syntynyt ja kehittynyt kapitalistisen tuo-
tannon pohjalla — tuotannon pohjalla,
eikä millään muulla pohjalla, kuten his-
toria selvästi osoittaa.

Edelläolevasta siis näemme mitenkä
sorrettujen taistelut historian aikana ovat
ilmenneet ja mitkä ovat ne tekijät, joiden
edellyttäminä niiden historia on luotu;
näemme miten nykyaikaisella työväenluo-
kalla on mahdollisuudet, joita kapitalisti-
nen tuotannon kehitys jokainen päivä ke-
hittää kypsemmäksi; miten palkkatyö-
väen itsenäinen luokkaliike ei suinkaan
ole vähintäkään riippuvainen agitaatto-
rien ja johtajien toimista eikä tule heikke-
nemään näiden yksilöiden kuoleman tai
luokkaliikkeistä luopumisen kautta. Työ-
väenluokan itsenäisen järjestäytymisen ja
taistelun luonteesta ja siitä ilmenevistä
harhakäsitteistä selostetaan seuraavassa
osassa.

Verrattomalle

Kirj. —A.

*Jospa taiturin taidon omaisin,
runon luojien lahja mun oisi —
Tähän tunteeni sanoiksi valaisin,
sulle lemmitty mä sydämeni avaisin,
sen toivoista laulaisin —
sävelsoinnuin
mi kauneimmin soisi.*

*Toki minullen taiturin taitoa
ei suotu ole lahjoa moista —
Siksi laulan vain fralalallalaa,
sinisilmäsi tulen mun sieluuni saa,
on lempesi hurmaavaa —
alla taivaan
ei vertaistasi toista.*